

Jó tett helyébe milliós bírság...(1)

Az APEH nem hisz a mesékben, így a gyermekkorunk klasszikus történeteiből ismert biztatásnak - „jó tett helyébe jót várj” - sincs előttük hitele. Az „APEH-mesékben” inkább a „jó tett helyébe bírság” intésre számíthatunk.

Ahogy arról a média - köztük a Dunántúli Napló és a Népszabadság Online is - hírt adott, nemrégiben egy pécsi rövidáru-kereskedő tapasztalta saját bőrén – azaz inkább pénztárcáján - a fenti igazságot.

Az üzletbe egy gyerekkabáttal a karján betérő hölgy arra kérte az eladót, hogy varrja meg gyermekének kabátján a kiszakadt cipzárt. Az eladó először elutasította a kérést, mondván, hogy az üzletben árusítják a cipzárt és nem varrják, ők nem foglalkoznak varrással, javítással. A hölgy azonban nem tárgított, és addig rágta a fickó fülét – kint hideg van, megfázik a gyereke - , míg az végül megvarrta a cipzárt, de nem kért érte pénzt. A vevő azonban erőltette a dolgot, had fizessen. A férfi erre azt mondta, adjon 150 forintot, mert az elég egy sörre. A hölgy 200 Ft átadásával fizetett (az eladó visszaadott 50,-Ft-ot), a hölgy távozott, majd egy perc múlva visszajött társával és bejelentették, ők APEH adóellenőrök és miután az eladó a varrásról nem adott számlát, illetve nyugtát, meg fogják bírságotolni.

Az eladót 50 ezer, a bolt tulajdonosnőjét pedig egymillió (!) forintra bírságotolták.

Vegyük sorra, mely előírások alkalmazásával tehette ezt az adóhatóság!

Először is, nézzük meg, mikor kell egyáltalán nyugtát, számlát adnia a kereskedőnek.

Az Áfa-törvény előírása (159.§.) az adóalany által – ilyen minőségében – belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról köteles számlát kiállítani. Készpénzzel történő fizetés esetén a számla helyett – ha a vevő nem kért számlát – nyugtát kell kiállítania az adóalanynak (166.§.).

Fentiek szempontjából döntő jelentősége van annak, hogy

- mely tevékenységek esetében beszélhetünk arról, hogy az adóalany adóalanyi minőségében teljesített,
- mit értünk az ellenérték fogalmán.

Az Áfa-törvény 5.§.-6.§.-aiban leljük meg a választ az első kérdésre! Azaz a jogképes személy, szervezet a saját neve alatt folytatott *gazdasági tevékenység* tekintetében minősül adóalany. Azaz, a maszek úszómester az úszásoktatás végzése során adóalany, de ha angolt tanít a szomszéd gyerekeknek a dolgozatírás előtti hétvégén, az már nem tartozik az adóalany mivoltához az Áfa-törvény szerint. A gazdasági tevékenység ugyanis valamely tevékenység üzletszerű, illetve tartós, rendszeres jelleggel történő folytatását jelenti, feltéve, hogy az ellenérték elérésére irányul, és a tevékenység végzése független formában történik (azaz nem például alkalmazottként, mivel ebben az esetben a munkaadó az adóalany), hanem egyéni- vagy társas vállalkozás keretében.

Az *ellenérték* az Áfa-törvény (259.§. 6. pont) szerint bármilyen vagyoni előny, ideértve a meglévő

követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket is, de ide nem értve a kártérítést.

Azaz a készpénz, vagy a termékért, szolgáltatásért adott tárgy – az ellenérték - csak akkor és csak is akkor kötődik gazdasági tevékenységhez – és így számlaadás vagy nyugtaadás kötelezettségéhez - , ha az adott tevékenységet rendszeres jelleggel, tartósan és üzletszerűen végzik.

Emberünk gazdasági tevékenysége a kereskedelem: rövidárut értékesít, ennek keretében alanya az áfának. Azaz a cipzár kapcsán ő értékesítője annak adóalanyi minőségében, de nem adóalanyi minőségében jár el a cipzár bevarrása esetén.

Azaz az eladó – az általa képviselt üzlettől függetlenül - nem adóalanyként járt el, hanem magánemberi minőségében tett, jó szándékból szívességet, és „baráti” gesztusként fogadta viszonzásként a „meghívást” egy sörre.

Halihó! - mondhatod. Akkor emberünk megúsza a dolgot, nincs más teendője, mint szépen megírni fentieket egy fellebbezésben!

Nos, ez sajnos nem ilyen egyszerű, mert ott van még az a fránya törvény, amely az adózás rendjéről szól!

A következő Hírlevélben innen folytatjuk!

Egyéni vállalkozók személygépkocsival kapcsolatos költségeinek elszámolása

Először is, azt tisztázzuk, kell-e cégautóadót fizetnie, illetve útnyilvántartást vezetnie.

Az **evás és az átalányadózó** egyéni vállalkozónak a tulajdonában álló, illetve általa pénzügyi lízingelt személygépkocsi után *nincs cégautóadó fizetési* kötelezettsége.

Az **általános szabályok szerint adózó** – azaz az SZJA-törvény vállalkozói személyi jövedelemadózára vonatkozó előírásait alkalmazó – egyéni vállalkozónak pedig *akkor kell cégautóadót* fizetnie, ha a tulajdonában lévő, illetve az általa pénzügyi lízingbe vett személygépkocsi után tételiesen *költséget számol el* az egyéni vállalkozásában. Személygépkocsival kapcsolatos költségnek minősül az üzemanyag, a kenőanyag költsége, az éven belül elhasználódott tartalék alkatrészek költsége, a javítás, karbantartás díja, a személygépkocsi bérleti díja, lízingdíja, az értékcsökkenési leírás, a felelősségbiztosítás és a casco díja, a gépjárműadó.

A cégautóadó szempontjából az is költségelszámolásnak minősül, ha az egyéni vállalkozó 500 km átalányköltséget számol el.

Útnyilvántartást sajnos - a legfeljebb 500 km átalányt kivéve - vezetni kell, akkor is, ha cégautóadót fizet a vállalkozó. Ugyanis az útnyilvántartás a költségelszámolás alapja, ezzel dokumentálja a vállalkozó a hivatalos, üzleti célból megtett kilométerek számát.

(Folytatjuk.)

Nehezebb és drágább: óvatosabb hitelezési politika a bankoknál /3. rész

Egy vállalkozás három évi (jelen, előző első és előző második év) mérlegéről az alábbi adatokat ismerjük (E Ft-ban):

<i>Eszközök</i>	<i>1. év 2007.</i>	<i>2. év 2008.</i>	<i>3. év 2009.</i>	<i>Források</i>	<i>1. év 2007.</i>	<i>2. év 2008.</i>	<i>3. év 2009.</i>
A. Befektetett eszközök				A. Saját tőke			
I. Immateriális javak	1100	1100	1100	I. Jegyzett tőke	4000	4000	4000
II. Tárgyi eszközök	6000	7120	7200	II: Jegyzett, de még be nem fiz.tőke	0	0	0
III: Befektetett pénzügyi eszközök	1550	1550	1550	III. Tőketartalék	500	500	500
				iv. Eredmény- tartalék	3530	2570	4490
				V. Értékelési tartalék	0	0	0
B. Forgóeszköz ök				VI. Mérleg sz. eredmény	3000	3500	3900
I. Készletek	3450	3500	3550	B. Céltartalékok			
II. Követelések	4300	4600	4500	1.várható veszteségek- re	3000	2400	2000
III. Értékpapírok	6000	5500	7000	2. Várható kötelezettség ekre	900	1000	1000
IV. Pénzeszközö k	7000	5300	6000	3. Egyéb	160	120	100
				C. Kötelezettség ek			
				I. Hosszú lejáratú	9500	9700	10000
				II. Rövid lejáratú	4810	4880	4910
Mérleg- főösszeg	29400	28670	30900		29400	28670	30900

Kiegészítő információk:

Értékcsökkenési leírás:

- 2007: 1.018 e Ft,
- 2008: 1.207 e Ft,
- 2009: 1.221 e Ft.

Hosszú lejáratú kötelezettség kamata:

- 2007: 1.839 e Ft,
- 2008: 1.877 e Ft,
- 2009: 1.935 e Ft.

Hosszú lejáratú kötelezettségek esedékes törlesztőrészelete kamattal együtt:

- 2007: 1.583 e Ft,
- 2008: 1.617 e Ft,
- 2009: 1.667 e Ft.

Az adózott eredmény megegyezik a mérleg szerinti eredménnyel.

1. **Likviditási mutatók:**

- Likviditási mutató I. = Forgóeszközök / rövid lejáratú kötelezettségek=

- a) 1. év: 20700 e / 4810 e = 4,3
- b) 2. év: 18900 e / 4880 e = 3,8
- c) 3. év: 21050 e / 4910 e = 4,2

- Likviditási mutató II. = (Pénzeszközök + Értékpapírok + Rövid lejáratú követelések / Rövid lejáratú kötelezettségek =

- a) 1. év: 17300 e / 4810e = 3,5
- b) 2. év: 15400 e / 4880e = 3,1
- c) 3. év: 17500 e / 4910e = 3,5

Amint látjuk, mindkét likviditási mutató vizsgálata során - a bankok általában az I. sz. mutatót vizsgálják, mintsem a II. számút (gyors ráta) – 1,8 feletti értéket kapunk. Az I. számú mutató már 1,3-as értéknél biztonságos helyzetet jelez, de az adóminősítéskor az 1,8 feletti érték kap kiemelkedő pontot. Jelen esetben 15 pontot. A II. számú mutató is fontos információkat hordoz, mivel e mutató számlálójában a készletek nem szerepelnek, így a fizetőképességről megbízhatóbb információt ad, mint az I. sz. mutató. Az említett mutatók bázishoz történő viszonyítása is növeli a pénzügyi helyzet megítélésének biztonságát. Bázis évnek az 1. évet (2007) tekintjük. Itt ugyan az I. mutató esetében tapasztalható visszaesés a bázishoz képest, de az érték még akkor is lényegesen a pénzügyi helyzet által elvárt szint felett van.

2) **Adósságszolgálati mutató**

Adósságállomány alatt az egy évet meghaladó hosszú lejáratú tartozásokat értjük. Ennek többirányú

elemzése is elképzelhető. Az adósságállományt a tartós, állandó tőkeelemek összegével is célszerű összehasonlítani, de az adósságszolgálat fedezettségét is vizsgálhatjuk. A pénzügyintézeteket ez utóbbi érdekli.

Adósságszolgálati fedezeti mutató = (adózott eredmény+écs+ hosszú lejáratú kötelezettség kamata) / hátrasorolt és hosszú lejáratú kötelezettségek esedékes törlesztő részlete + kamatai

- a) 1. év: 5857 e / 1583 e = 3,6
- b) 2. év: 6584 e / 1617 e = 4,1
- c) 3. év: **7056 e / 1667 e = 4,2**

Mint látjuk, a vállalkozás következő üzleti évben esedékes törlesztésének összege az erre fordítható forrásokból fedezett, a 4,2-es érték 15 pontot ér a pénzügyintézeteknél. Ha a bázis évet és az azt követő évet is megvizsgáljuk, tapasztalhatjuk, hogy a mutató értéke évről évre emelkedést mutat. Ez is jó pont a cég megítélésékor.

3) Saját tőke aránya

- Saját tőke / Összes forrás
 - a) 1. év: 11030 e / 29400 e *100 = 37,52%
 - b) 2. év: 10570 e / 28670e *100 = 36,87%
 - c) 3. év: 12890e / 30900 e *100 = 41,72%

Nos, itt már baj van. A vállalkozás kötelezettségei, korábban felvett hitelei jelentős hányadát teszik ki forrásainak. Működését kisebb arányban fedezi saját vagyontól, mintsem idegen forrásokból. A vizsgált időszakban egyetlen esetben sem haladta meg a mutató az 50%-ot, így ez most sajnos „0” pont.

(Folytatjuk.)